

پیام پنج
محصول سرزمین کنعان

و

اهمیت نهادی سهم‌بندی سرزمین نیکو

مطالعه متون مقدس: یوشع ۵: ۱۲؛ ۱۳: ۱ - ۲۲: ۳۴؛ کولسیان ۱: ۱۲؛ اعمال ۲۶: ۱۸

۱. پس از ورود فرزندان اسرائیل به سرزمین کنعان، منّا متوقف شد؛ دیگر منّا وجود نداشت، بلکه آنها از محصول سرزمین کنعان خوردند - یوشع ۵: ۱۲:

آ. متوقف شدن منّا هنگامی که مردم شروع به خوردن محصول سرزمین کردند نشان می‌دهد که محصول سرزمین ادامه منّا بود.

ب. منّا که توسط اسرائیل هنگام سرگردانی آنها در بیابان خورده شد (خروج ۱۶) نمادی است از مسیح به عنوان غذای روحانی که مستقیماً از جانب خدا به مردم برگزیده‌اش داده شد، که مستلزم هیچ زحمتی از جانب کسانی که آن را می‌خورند نیست.

پ. محصول غنی سرزمین موعود که توسط خدا به اسرائیل هنگام جنگیدنشان در کنعان داده شد، نمادی از مسیح به عنوان تأمین کامل حیات به ایمانداران است، که مستلزم زحمت کشیدن آنها بر اوست - تثنیه ۸: ۷-۱۰:

۱. همانگونه که اینجا در نمادشناسی نشان داده شده است، پس از تصرف مسیح به عنوان آن سرزمین، ما باید بر او زحمت بکشیم تا چیزی از او را حاصل کنیم که خوراک و تأمین حیاتمان شود.

۲. همانگونه که مسیح را خورده و از او به عنوان محصول سرزمین نیکو مسرت می‌بریم، با او ساخته شده، در حیات، ذات، و ابراز همچون مسیح می‌شویم - یوحنا ۶: ۵۷؛ فیلیپیان ۱: ۱۹: ۲۱.

۳. در نهایت، مسرت بردن ما از مسیح به عنوان میراث ما، دارایی ما، ما را ترکیب می‌کند تا میراث خدا، گنجینه و دارایی خدا، شویم - افسسیان ۱: ۱۱-۱۴، ۱۸؛ ر. ک. خروج ۱۹: ۵.

ت. در مصر، بیابان، و سرزمین نیکو، مردم اسرائیل سه مرحله از خوردن را تجربه کردند:

۱. مردم اسرائیل در مصر بزهٔ پسخ را خوردند - ۱۲: ۳، ۸-۹:

(آ) همان طور که گوشت بریان شدهٔ بزهٔ پسخ باید برای تأمین حیات خورده می‌شد، ما نیز باید مسیح را برای تأمین حیاتمان بخوریم - آ. آ. ۸-۱۰؛ یوحنا ۶: ۵۳، ۵۵-۵۷:

(۱) برای حل مشکل سقوط انسان و برای به انجام رسیدن قصد اولیۀ خدا، هم به حیات و هم به بازخرید نیاز هست.

(۲) بازخرید قضایی خدا از طریق خون مسیح، روش رسیدن به هدف خداست که توزیع مسیح به عنوان حیات در درونمان برای نجات زندهٔ ماست - رومیان ۵: ۱۰.

(ب) فرزندان اسرائیل باید بزهٔ پسخ را با کله، پاچه و اندرونش می‌خوردند - خروج ۱۲: ۹:

(۱) کله دلالت دارد بر حکمت، پاچه دلالت دارد بر فعالیت و حرکت، و اندرون حاکی است از قسمتهای درونی وجود مسیح، که شامل ذهن، احساس، اراده و قلب او با تمامی عملکردهایشان می‌باشد.

(۲) خوردن بزهٔ پسخ با کله، پاچه و اندرونش نشانگر برگرفتن مسیح در کمالش با حکمت، فعالیت و حرکت و باطن اوست - یوحنا ۶: ۵۷؛ اول قرنتیان ۱: ۲۴؛ مکاشفه ۱۴: ۴؛ فیلیپیان ۱: ۸.

۲. مردم اسرائیل در بیابان منّا خوردند - خروج ۱۶: ۱۴-۱۶، ۳۱؛ اعداد ۱۱: ۷:

- (آ) خدا با دادن مَنّا به عنوان خوراک به مردمش، قصدش را نشان داد که می‌خواست ساختار آنها را توسط تغییر رژیم غذایی آنان، تغییر دهد - خروج ۱۶: ۱۴-۱۵:
- (۱) فرزندان اسرائیل به اسم مصری نبودند، ولی در ذات و در ساختارشان کمترین تفاوتی با مصری‌ها نداشتند - آ. ۳.
- (۲) رژیم غذایی مصریان دلالت دارد بر همه چیزهایی که ما مایل به خوردن آنها جهت رضایتمندی هستیم - اعداد ۱۱: ۴-۶.
- (ب) خدا می‌خواست مردم باز خرید شده‌اش رژیم مصری را فراموش کرده و از خوراک آسمانی برخوردار شوند - تثنیه ۸: ۳:
- (۱) ما هر چه مَنّای بیشتری بخوریم، بیشتر با خدا مطابقت داشته، با او شناسایی می‌شویم، و بر طبق آنچه او هست زندگی کرده و گام بر می‌داریم.
- (۲) آنچه به ما بیشترین کمک را در زندگی روزانه ما با خداوند می‌کند، خوردن مسیح به عنوان خوراک آسمانی است؛ ما با خوردن مسیح، مسیح می‌شویم؛ یعنی، ساختارمان مسیح می‌شود - یوحنا ۶: ۵۶-۵۸.
۳. مردم اسرائیل در کنعان محصول سرزمین نیکو را خوردند - یوشع ۵: ۱۱-۱۲:
- (آ) در مرحله سوم از خوردن، آنها تأمین غنی سرزمین نیکو را خوردند، که آنان را به طور فزاینده ساخت تا مردمی پیروزمند باشند.
- (ب) سرزمین نیکو سرزمینی از گندم، جو، تاک‌ها، درختان انجیر، انارها، درختان زیتون با روغن، و عسل بود، همه اینها نمادی از غنای [ثروت‌های] کاوش‌ناپذیر مسیح هستند - تثنیه ۸: ۸؛ افسسیان ۳: ۸.
- (پ) با مسرت بردن از غنای سرزمین نیکو، مردم اسرائیل قبایل موجود در آن سرزمین را فتح کرده، پادشاهی خدا را مستقر کردند، و معبد را به عنوان محل سکونت خدا بر روی زمین بنا ساختند - یوشع ۵: ۱۱-۱۲.
۴. این سه مرحله، نمادی از مسرت بردن ایمانداران از مسیح توسط خوردن اوست - یوحنا ۶: ۵۱-۵۷؛ اول قرن‌تیان ۵: ۷-۸؛ ۱۰: ۳-۴؛ فیلیپیان ۱: ۱۹:
- (آ) توسط دو مرحله اول خوردن، ایمانداران انرژی می‌گیرند تا دنیا را ترک کرده و با مسیح به عنوان آن عنصر آسمانی ساخته شوند - یوحنا ۶: ۵۱-۵۷؛ اول قرن‌تیان ۵: ۷-۸؛ ۱۰: ۳-۴.
- (ب) برای رسیدن به هدف اقتصاد خدا، ما باید پیشرفت کنیم تا به بالاترین مرحله از خوردن مسیح به عنوان محصول غنی سرزمین نیکو برسیم تا اینکه بتوانیم بر دشمنان روحانی غلبه کرده، به عنوان محل سکونت خدا بنا شویم، و پادشاهی خدا را بر زمین مستقر کنیم.
- (پ) ما همان طور که مسیح را به عنوان محصول سرزمین نیکو می‌خوریم، با او ساخته شده و در حیات، ذات و ابراز، برای بناسازی کلیسا به عنوان بدن مسیح، مانند مسیح می‌شویم - افسسیان ۴: ۱۶.
۲. اهمیت نهادی سهم‌بندی [به قرعه تقسیم کردن] سرزمین نیکو این است که ما، تصرف‌کنندگان سرزمین، همان یک مسیح را از راه‌های گوناگون تجربه می‌کنیم - یوشع ۱۳: ۱ - ۲۲: ۳۴:
- آ. در اقتصاد خدا چیزی هست که سهم‌بندی سرزمین [سهم میراث] خوانده می‌شود - کولسیان ۱: ۱۲.
- ب. پس از تصرف سرزمین توسط یوشع، خدا به او امر کرد که سرزمین تصرف شده و حتی سرزمینی که هنوز تصرف نشده بود را به قرعه تقسیم کند، زیرا در نظر خدا تمامی سرزمین برای اسرائیل بود - یوشع ۱۳: ۶:

۱. خدا در حکمتش سرزمین نیکو را در کل به همه فرزندان اسرائیل به قرعه تقسیم نکرد، در عوض، او آن سرزمین، یعنی مسیح را به قبایل مختلف به قرعه تقسیم کرد - آ. ۷.
۲. از آنجا که قبایل مختلف بودند، خدا نمی‌توانست همان سرزمین را به همان روش به هر قبيله بدهد.
۳. همه قبایل تصرف کنندگان سرزمین بودند، ولی قبایل بر طبق آنچه بودند، سهم‌های بخصوص از سرزمین را تصرف کردند - ۱۴: ۶؛ ۱۵؛ ۱۸: ۱ - ۱۹: ۲۷.
۴. تحقق این نماد از سهم‌بندی سرزمین، امروز نزد ماست - کولسیان ۱: ۱۲:
 - (آ) ما همه دارای یک مسیح یکسان هستیم، ولی مسیح را از راه‌های گوناگون تجربه می‌کنیم - اول قرنتیان ۱: ۲.
 - (ب) ما آن سرزمینی (مسیحی) را که تصرف می‌کنیم، بر طبق آنچه هستیم است - رومیان ۱۲: ۳؛ افسسیان ۴: ۷.
- پ. در کولسیان ۱: ۱۲ پولس مفهوم سرزمین را بکار گرفته و از «سهم شدن در میراث مقدسین» می‌گوید:
 ۱. لغت یونانی برای «سهم» همچنین می‌تواند «قرعه» ترجمه شود، که به سهم‌بندی اشاره دارد.
 ۲. وقتی که پولس رساله به کولسیان را می‌نوشت، تصویر سهم‌بندی سرزمین نیکو به فرزندان اسرائیل را در ذهن داشت؛ او با حکایت پیشینه آن سرزمین در عهد قدیم، از کلمه «سهم» استفاده کرد - یوشع ۱۴: ۲:
 - (آ) مسیح در کولسیان به عنوان سهم، قرعه، ما آشکار شده است - ۱: ۱۵-۱۹؛ ۲: ۶-۱۵.
 - (ب) همان طور که سرزمین نیکو برای فرزندان اسرائیل همه چیز بود، مسیح نیز، که واقعیت نماد سرزمین نیکوست، برای ما همه چیز است - ۱: ۱۲.
 ۳. مسیح به عنوان آن که سرآمد و شامل تمام است، سهم میراث مقدسین است - آ. ۱۲.
 ۴. سهم میراث ایمانداران عهد جدید، یک سرزمین فیزیکی نیست، بلکه مسیح شامل تمام به عنوان روح حیات بخش است - ۲: ۶-۷؛ غلاطیان ۳: ۱۴:
 - (آ) غنای سرزمین نیکو نمادی از غنای کاوش‌ناپذیر مسیح در جوانب گوناگون به عنوان تأمین فراوان به ایماندارانش در روح اوست - تثنیه ۸: ۷-۱۰؛ افسسیان ۳: ۸؛ فیلیپیان ۱: ۱۹.
 - (ب) با مسرت بردن از غنای آن سرزمین، ایمانداران در مسیح بنا می‌شوند تا بدن او به عنوان خانه خدا و پادشاهی خدا باشند - افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ ۲: ۲۱-۲۲؛ اول تیموتائوس ۳: ۱۵؛ متی ۱۶: ۱۸-۱۹؛ رومیان ۱۴: ۱۷.
- ت. در اعمال ۲۶: ۱۸ پولس به مسیح شامل تمام به عنوان میراث ما اشاره دارد:
 ۱. به عنوان نتیجه باز شدن چشمان ما و انتقال یافتن از قدرت شیطان به خدا، ما نه تنها دارای آمرزش گناهانیم، بلکه میراثی الهی را نیز دریافت می‌کنیم.
 ۲. این میراث، خود خدای سه‌یکتا با هرآنچه دارد، هرآنچه انجام داده است، و هرآنچه برای مردم بازخرید شده‌اش می‌کند، است؛ این خدای سه‌یکتا در مسیح شامل تمام تجسم شده است، که برای مقدسین سهم و قسمت سهم‌بندی شده به عنوان میراث آنهاست - کولسیان ۲: ۹.
 ۳. سرزمین نیکو به راستی نمادی از مسیح شامل تمام، تجسم خدای سه‌یکتای پروسه دیده کامل است، که به عنوان میراث ما، به ما داده شده است - ۱: ۱۲.